

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3807; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1541).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gustav Pedersen: Da der jo ligger en lettelse for forbrugerne i det foreliggende lovforslag, kan jeg i og for sig ikke tænke mig, at det er nødvendigt at tage nogen diskussion om det. Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Himmelstrup: Jeg kan for så vidt være enig med den ærede socialdemokratiske ordfører (Gustav Pedersen) i, at der ikke er nogen anledning til at indlade sig i nogen større diskussion om dette lovforslag.

Der er i og for sig noget påfaldende i, at man allerede på dette tidspunkt vil ændre en lov, der udløber den 1. april 1950, og da jeg så, at lovforslaget blev fremsat i går, tænkte jeg mig, at der måtte foreligge særdeles magtpåliggende grunde for, at man overhovedet fremsætter dette lovforslag. Det er vel imidlertid ikke tilfældet. Det er vel alene for at gennemføre en skattelettelse, at den højtærede finansminister fremsætter lovforslaget.

Det problem, lovforslaget omhandler, har vi jo diskuteret gentagne gange under fornyelserne af loven om de midlertidige forbrugsafgifter, og udviklingen har været den, at vi gang på gang har sat værdigrænsen op for de ure, der ikke skulle være genstand for denne afgift. Nu har den højtærede finansminister altså ment, at det vil være rigtigst at forhøje grænsen helt op til 600 kr.s værdi i detailomsætningen, og det kan vi for vort vedkommende godt slutte os til ud fra den betragtning, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen fremførte, at det jo er en skattelettelse, der er tale om.

Aksel Møller: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Loven vil jo — som også nævnt af andre ærede ordførere — betyde en lettelse for forbrugerne af ure, men man må her være en lille smule barmhjertig mod devalueringen og indrømme, at det ikke er devalueringens skyld alene, at disse afgiftsgrænser skal forhøjes. Det skyldes en almindelig udvikling, ikke blot i priserne, men også i opfattelsen hos den højtærede minister — og om et øjeblik

også hos den høje rigsdag — af, hvad der er luksus, og hvad der ikke er luksus. Vi er altså nået til at erkende, at ure som dem, der her er tale om, ikke falder ind under begrebet luksus; for nogle år siden var det en voldsom luksus, som man ikke kunne få fritaget for beskatning.

Den foreslåede ændring kommer altså her, tre måneder før loven udløber, og jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at minde den højtærede minister om, hvilket revisionsarbejde der kan forestå i forbindelse med den kommende lovgivning på dette område. Jeg håber, at den højtærede minister vil søge til den tid at nå frem til at kunne forelægge os et forslag, der vil betyde nogen omlægning af disse midlertidige forbrugsafgifter, således at de erhverv, der i øjeblikket er stærkest ramt af den midlertidige forbrugsbeskatning, kan få en lettelse. Jeg kunne nævne guld- og sølvvarer, og jeg kunne minde den højtærede minister om den diskussion, der står om en anden af disse afgiftslove, der plejer at komme samtidig, nemlig loven om afgift på omsætning af stærke drikke. Begge disse erhvervsområder — restauranterhvervet og guld- og sølvsmederhvervet — rummer problemer, der rejser sig i kraft af den almindelige pris- og forbrugsudvikling i samfundet. Jeg håber, vi vil kunne nå til et resultat. Jeg siger ikke, at den højtærede minister skal give afkald på indkomster ved midlertidige forbrugsafgifter — jeg tror ikke, der er så forfærdelig meget i finansiel henseende at give afkald på —, men jeg håber, det vil være muligt ved en omlægning at skabe større retfærdighed og rimeligere arbejdsvilkår for de overbeskattede.

Aage Fogh: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, og da hele det samlede lovkompleks skal til behandling om ca. tre måneder, finder jeg ikke anledning til at gå dybere ind i drøftelserne i dag.

Alvilda Larsen: Det foreliggende lovforslag drejer sig om en af de upopulære skatter, som blev indført under krigen, og som kommunisterne er modstandere af. Jeg kan derfor på mit partis vegne give tilslutning til en nedsættelse af den afgift, der her er tale om, men jeg vil gerne have lov til samtidig at gentage de betænkeligheder, jeg også gjorde gældende i går ved behandlingen af lovforslaget om benzinafgiftens nedsættelse. Når man nu her bruger kronedevalueringen som begrundelse for at gennemføre en nedsættelse af afgiften,